

I. Umberto Boccioni: La strada entra nella casa (Ulice vstupuje do domu), 1911

Jeden z obrazů velké putovní výstavy z roku 1912. Vše se jakoby vsakuje do hlavy ústřední postavy, nelze rozlišit, co je výhled z balkonu a co představy či myšlenky vyhlížející ženy. Koně pádící za jejími zády naznačují směr ubíhajících myšlenek a demonstrují, že jakýkoliv okamžik je vzápětí minulostí.

II. Umberto Boccioni: Stati d'animo (Duševní stavy), 1911

Cyklus obrazů nazvaných *Loučení*, *Ti, co odjížděj* a *Ti, co zůstávají* (tato strana a strana vpravo nahoře) je mistrným zachycením téže melancholické nálady s dosažením tří rozdílných efektů. Boccioni zde zachytil pohyb v mnoha podobách – děj postupující v čase, energii lokomotivy, krajinu za okny vlaku, myšlenky spáčů i vzpomínky loučících se.

III. Luigi Russolo: *Dinamismo di un automobile* (Dynamismus automobilu), 1912/1913
Zde Russolo demonstroval svoji vizi *linee di forza* (linií sil). Automobil se v jasně naznačeném směru řítí velkou rychlostí zdůrazněnou zářící žlutou, jeho okolí je redukováno výhradně na vyjádření opojného pocitu z rychlosti.

V. Giacomo Balla: Viva l'Italia (Ať žije Itálie!), 1915
Tato stylizovaná italská vlajka, oslava vstupu do války, reaguje již na ideje manifestu rekonstrukce univerza s požadavky na abstrakci, dynamiku, extrémní barevnost či intenzivní záři.

IV. Carlo Carrà: Manifestazione interventista (Výzva ke vstupu do války), 1914
Tato koláž vyšla 1. srpna 1914 v časopise *Lacerba*. Carrà využil Marinettiho „osvobozených slov“ a použil je k vytvoření díla burčujícího Itálii ke vstupu do války (jasný důkaz nalézáme ve slovech Zang (Tu)mb Tuum odkazujících na Marinettiho stejnojmenný román). V centru kompozice je *Itálie*, dále hesla jako *My jsme první, Ať žije armáda, Ať žije král* apod.

VI. Tullio Crali: Bataglia aerea I. (Letecká bitva I.), 1931
Typický příklad aeromalířství. Crali reagoval na požadavky doby, ve svých dílech glorifikoval válečné dění včetně „nezbytné krutosti“, jeho práce lze označit za fašistickou propagandu.

VII. Gerardo Dottori: Miracolo di luci volando (Zázrak světla za letu), 1931/1932
Také příklad aeromalířství, zde bychom však propagandistický náboj hledali marně. Dottorimu šlo především o vyjádření opojného pocitu za letu.